

EGGOTE

1979 Lapkritis

EGLUTĖ

1979 lapkritis

TURINYS

- 3 RUDENĖLIS, R. Jotvingytė
- 4 ANDRIUKAS IR PŪGA, A. Vaičiulaitis
- 7 SIŪLAFONAS, M. Girniuvienė
- 14 GALVOSŪKIAI, R. Račkauskienė
- 17 LAPKRIČIO KRYŽIAŽODIS, O. M.
- 18 NUODINGI GYVŪNAI, I. Grigaitienė
- 23 DARBELIAI, A. Garbenytė
- 28 MŪSU MALDOS UŽ LIETUVĄ, Maironio šešt. mokyklos mokiniai, Toronto, Canada
- 30 JUOZUKO PLAUKAI, N. Pemkutė
- 31 OTAVOS RAMUNĖLĖS, V. Balsevičiūtė

PIEŠINIAI

1979 m. viršeliai — Jono Tričio
Skyrių vinjetės — Zitės Sodeikienės
Kitos iliustracijos:
P. Jurkaus — 3
V. Stančikaitės — 4
A. Sruoginienės — :
M. Girniuvienės — 7, 9, 10, 13
I. Grigaitienės — 19, 20, 21
L. Vaitkienės — 30

REDAKCIJA

Vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė; skyrius tvarko: gamtos — I. Grigaitienė, galvosūkių — R. Račkauskienė, pasakų — A. Vygan-tienė, darbų — A. Garbenytė.

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuo-žiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ—THE LITTLE FIR is published monthly, except July and Au-gust. 10 issues are published yearly and the annual subscription price is \$7.00. Office of publication and general business offices are at Immaculate Conception Convent, Putnam, CT 06260. The magazine is owned by The Sisters of the Immaculate Conception, Inc., whose headquarters are at the same address as office of publication. The editor is Sister Ann Mikaila and the managing editor is Ms Danguole Sadunas, both residing at Im-maculate Conception Convent, Putnam, CT 06260. Average paid circulation by mail for 1978-79 is 1140 copies. Total printed is 1200 copies, 60 kept for office use. Actual figures for October, 1979: net press run—1200; mail subscriptions—1139; left-over copies—61.

RUDENĖLIS

Ritonė Jotvingytė

Rudenėlis greitas —
Bėga tipu-tapu,
Pusto vėją, pila lietų
Ant beržiuko lapų.

Rudenėlio tetos
Rauda guru-guru,
O kai verkti nusibosta
Cypia užu durų.

Rudenėlio dėdės
Dybu-dabu-dybu,
Kur tik mina plačią pėdą,
Auga šimtas grybų.

Rudenėlis margas
Keičia klipu-klapu
Žalią spalvą visų liepų
Ir beržiuko lapų.

ANDRIUKAS IR PŪGA

Antanas Vaičiulaitis

Senis šuo Vižlas yra negeras: jis turi didelę burną, loja storu balsu ir urzgia, kai Andriukas nori žaisti su juo. Ir jis trankosi ant virvės ir draskosi, kai ateina dėdienė Agota, pirklys Iškus, ar kitas svetimas žmogus.

Mažytis Pūga yra geras šuo. Nors jo kojos dar nelabai vikrios, jis galėtų lakstyti, žaisti ir dūkti su Andriuku visą

dieną. O kai įsisiaučia, jis vartaliojasi ant nugaros, ir tada jo gaurai plasta ore, lyg pusnis. Taip jis ir savo vardą gavo.

Mamytė sako, kad Pūga yra kvailiukas, ir žaistų net su vagimis, jei tie ateitų ir pakalbintų plonu balsu. Arba išsigandęs palįstų po suolu — toks jis bailys.

Bet Andriukas žino, kad Pūga nėra kvailas ir nėra bailys. O jeigu jūs dar nežinote, prašom pasiklausyti, kas atsitiko aną trečiadienį sode.

Bežaisdami ir belakstydami, abu pavargo — Pūga ir Andrius. Suvirtę prieš saulę, jiedu ilsėjosi.

Ir matote: atlėkė žvirblis, atsitūpė netoli Pūgos ir čirškia, straksėdamas. Pūga atsimerkė, nors buvo labai pavargęs. Pastatė vieną ausį, pastatė antrą ir pakilo ant priešakinių kojų.

Bet žvirblis nebūtų žvirblis: užuot užsičiaupęs, jis dar garsiau rėkavo.

Tada Pūga pakilo ant visų keturių, suunkštė ir pasišiaušė, lyg bijotų. Iš tikrųjų jis nebijojo, ir dar ko — žvirbliu!

Pūga užlindo už agrastų krūmo, atsargiai iškišo galvą pro šakas ir kad sulos tokiu plonu balsiuku ant žvirbliu!

O anas buvo paukštis nedoras ir akiplėša. Jis čirškė kaip čirškės ir pašiurpino plunksnas, kad didesnis būtų. Lyg norėtų pasakyti: "Ką jūs man padarysit!"

Pūga, cypdamas, kad šoks iš pakrūmės ant žvirbliu. Vos nepagavo to čirškalo! Žvirbliu laimė, kad jis turėjo sparnus. Kitaip Pūga tikrai būtų sučiupęs.

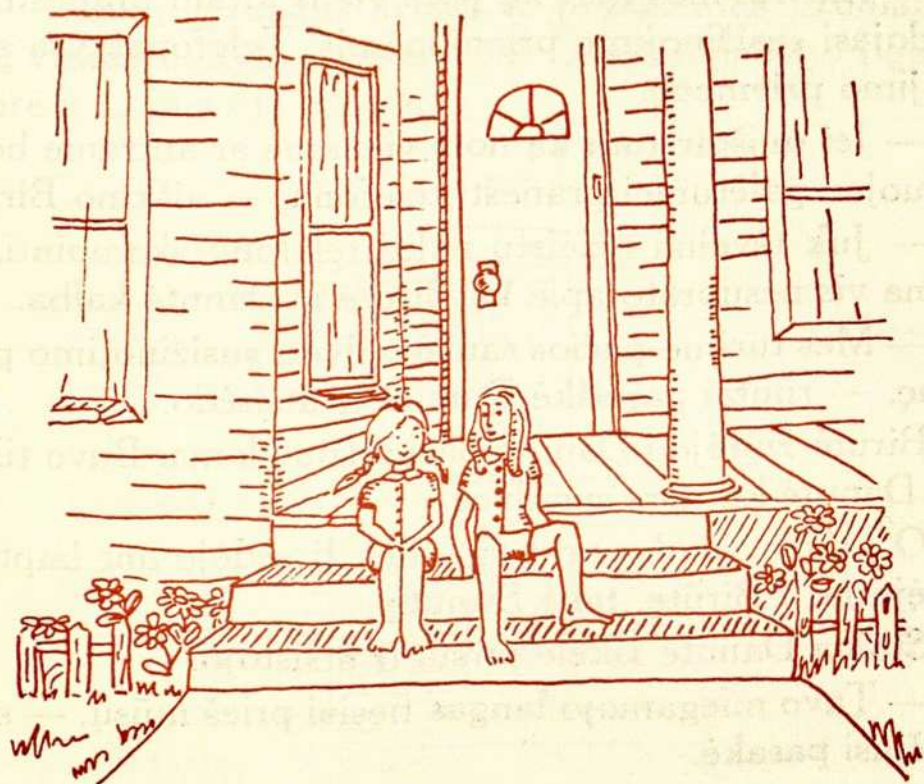
Dabar ir jūs žinosite, koksai drąsus jisai, tas mūsų Pūga.

SIŪLAFONAS

Čia yra ištrauka iš knygos **SENOJO BOKŠTO PASLAPTIS**. Tai nauja, įdomi knyga vaikams, kurią parašė Mirga Girniuvienė. Paskaityk šią pasaką ir paprašyk tėvelių, kad nupirktų tą knygą. Joje aprašoma, kaip keturi vaikai išaiškina bokšto paslaptį.

Birutė ir Danutė vėl sėdėjo ant laiptų. Dangus buvo keistai žalias. Artėjo audra. Mergaitės laukė Laimos, o ji nesirodė. Birutė ir Danutė tarėsi, kaip iškviesti savo naują draugę.

Tada išbėgo Laima. Vėjas sklaidė jos šviesiai mėlyną suknelę. Mėlynas kaspinas buvo įrištas į juodas garbanas. Laima atrodė kaip peteliškė.

— Aš visą rytą mezgiau. Senelė padovanojo man siūlą, aš kiekvieną rytą mezgu.

— Kaip miegojai? Ar ką nors naktį girdėjai? — sušnibždėjo Danutė.

— Kodėl klausi?

— Mes bokšte šviesą matėme.

Laimos akys išsiplėtė ir ji pasižiūrėjo į paslaptinę bokštą. Tada pusbalsiu prisipažino:

— kažkas ten naktį vaikštinėjo. Girdėjau girgždant. Visi kiti miegojo. Žinau, patikrinau.

Po kiek laiko Danutė atsistojo. Ji pradėjo vaikščioti pirmyn ir atgal, pirmyn ir atgal. Jos veidas buvo rimtas. Ji sustojo.

— Mums trūksta susižinojimo priemonės.

— Kas yra su-si-ži-no-jī-mo prie-mo-nė? — susiraukusi paklausė Laima.

— Kai žmonės nori ką nors viens kitam pranešti, jie naudoja susižinojimo priemones. Telefonas yra susižinojimo priemonė.

— Jei tu išgirstum ką nors viename ar antrame bokšte, tuojau galėtumei pranešti telefonu, — aiškino Birutė.

— Juk tėveliai neleistų naktį telefonu skambinti, — Laima vis nesuprato apie ką Birutė ir Danutė kalba.

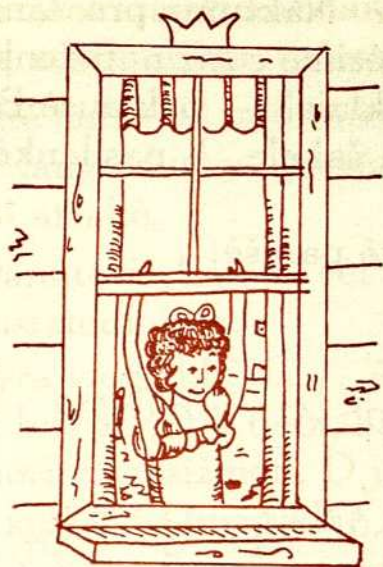
— Mes turime pačios sau sugalvoti susižinojimo priemonę, — rimtai pareiškė Danutė ir atsisėdo.

Birutė žiūrėjo į Danutę pasididžiuodama. Buvo tikra, kad Danutė ką nors sugalvos.

O Laima vis dar nesusigaudė. Ji sėdėjo ant laiptų ir žiūrėjo tai į Birutę, tai į Danutę.

Staiga Danutė iškėlė pirštą ir atsistojo.

— Tavo miegamojo langas tiesiai prieš mūsų, — susimąčiusi pasakė.

Birutė ir Laima žvilgtelėjo tai į vieną, tai į kitą langą. Tikrai, Laimos langas buvo tiesiai prieš Birutės ir Danutės miegamojo langą.

— Naktį, uždegus šviesą ir praskleidus užuolaidas, būtų viskas matyti, — lėtai tęsė Danutė. Ji išėjo į gatvę. Birutė ir Laima ėjo iš paskos.

— Suprantate? Naktimis pro langą negalėsime šūkauti, bet nors galėsime susižinoti ženklais.

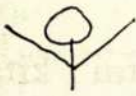
— Kokiais ženklais? — paklausė Birutė ir Laima.

Danutė paėmė šakelę. Ji pasilenkė ir pradėjo rašyti žemėje.

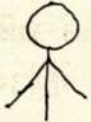
Štai, ką Danutė parašė:

 Kažką matėme bokšte

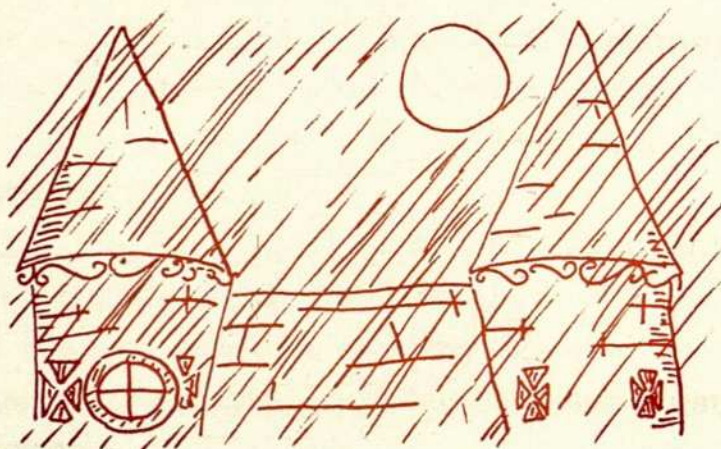
 Kažką girdėjau bokšte

 Išeišk tuojau į lauką

 Gera,

 Negerai

— O! — pasakė Birutė ir Laima. Jų veidai rodė, kad tai labai gera mintis.

— Reikės tuos ženklus atmintinai išmokti. Dabar einame išbandyti šią susižinojimo priemonę.

Birutė ir Danutė nubėgo į savo miegamąjį. Laima jau stovėjo prie savo lango kitoje gatvės pusėje. Ji iškėlė rankas. Danutė jai atsakė.

Kai Birutė, Danutė ir Laima vėl susitiko, jų veidai buvo paraudę iš susijaudinimo.

— Palaukite, yra viena kliūtis, — ėmė abejoti Laima. — Mūsų priemonė bus gera tik tada, kai iš anksto būsime susitarusios, kad norime susižinoti. O jei aš ką nors bokšte netikėtai išgirsčiau? Kas bus tada? Kaip pakviesiu jus prie lango. Galėsiu kilnoti rankas visą naktį, o jūs sau ramiai miegosite ir nieko nežinosite.

Birutė žvilgterėjo į Danutę. Ilgai negalvojusi, Danutė rimtai pasakė:

— Mes neturime telefono, bet mums pakaks ir siūlafono.

— Siūlafono? — susiraukė Laima. Ji nežinojo, ar Danutė susimaišė, ar vėl keistą žodį sugalvojo.

— Mums reikės siūlų, — aiškino Danutė.

— Siūlų? — nustebo Laima.

Tada ji suprato, kad Danutei reikia jos siūlų.

— Mano siūlų? — Laima dar labiau išplėtė akis.

Birutė žiūrėjo į Laimą.

Danutė žiūrėjo į Laimą.

O Laima nežinojo, ką daryti. Ji nežinojo, kam joms siūlų reikia. Ji net nežinojo, kas yra tas siūlafonas.

Tačiau ji norėjo su Birute ir Danute žaisti. Dėl to ji nuskubėjo namo ir atsinešė visus savo siūlus.

Po to ji stebėjo, ką Birutė ir Danutė su jos siūlais darys. Kuo toliau, tuo plačiau plėtėsi Laimos akys.

Birutė ir Danutė greitai išvyniojo siūlus ir jų galus surišo. Išėjo labai ilgas siūlas. Jis siekė nuo Laučių namo iki Janučių namo, ir dar geras galas atliko.

Danutė tą siūlą nusinešė į savo miegamąjį. Vieną galą pririšo prie lango, o antrą galą išmetė ant žolės, kur stovėjo draugės.

Iš po lovos ištraukė dvi skardines dėžutes, o kitą turta, kartu ir Birutės gaubtą bei savo skrybėlę, nustūmė atgal po lova. Vieną dėžutę pririšo prie siūlo arti lango, o kitą nunešė Laimai.

Laima pradėjo suprasti, kas yra tas siūlafonas. Tik ji bijojo, ką mama sakys, kai sužinos, kad siūlą nebėra. Gal ji nepastebės, pagalvojo Laima.

Dabar Birutė ir Danutė galvojo, kaip įmesti siūlą pro Laimos miegamojo langą. Juk Laimos miegamasis antram aukšte.

Tai buvo rimta kliūtis.

— Aš jau žinau, kaip įveiksime kliūtį, — užsidegusi pasakė Danutė. — Rapunzelė man padėjo.

— Rapunzelė? — nustebo Birutė ir Laima.

Danutė atrišo vieną siūlo galą, padavė Laimai ir iškilmingai pasakė:

— Nuleisk šitą siūlą pro langą, kaip Rapunzelė nuleido savo plaukus karalaičiui.

Laima nesuprato, kaip tai pašalins jų kliūtį. Bet ji nutarė daryti taip, kaip Danutė sakė.

Laima nubėgo į savo kambarį ir nuleido siūlą pro langą. Danutė vėl jį pririšo, kur buvo atrišusi, ir sušuko:

— Dabar trauk siūlą, kol sakysiu sustoti.

Iš nustebimo Laima vos nepametė siūlo galą: rankose ji laikė ilgąjį siūlafoną.

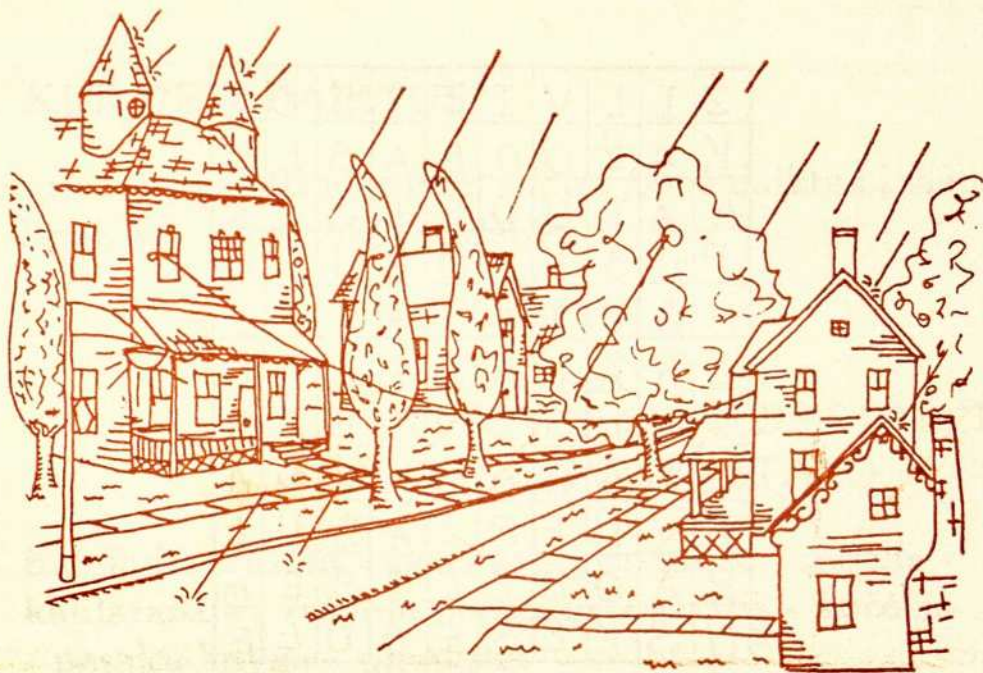
Ji įtraukė siūlą ir pririšo prie lango. Prie siūlo pririšo skardinę dėžutę.

Dabar Laimos siūlai tiesėsi nuo Laimos lango iki Birutės ir Danutės lango. Prie abiejų galų kabojo skardinės dėžutės. Siūlafonas buvo baigtas.

Reikėjo tik išbandyti. Birutė ir Danutė nubėgo į savo kambarį. Tuoju išgirdo, kad į jų langą daužosi skardinė dėžutė. Laima tapė siūlafonu.

Birutė ir Danutė pribėgo prie lango. Skersai gatvės matėsi Laimos langas. Ten stovėjo Laima. Ji juokėsi ir joms mojavė.

Birutė ir Danutė taip pat juokėsi. Jos juokėsi ir juokėsi. Juokėsi, nes buvo laimingos. Jų išrastas siūlafonas veikė.

paruošė Ramunė Račkauskienė

I. AR PAŽISTI MEDŽIUS?

Lapkričio mėnesį lapai baigia kristi nuo medžių. Šiame kvadrato surašyti 15 medžių vardai. Ar gali surasti?

žilvitis - ąžuolas - uosis - pušis - lotosas - akacija -
gluosnis - guoba - beržas - obelis - drebulė - liepa -
kaštanas - klevas - kokoso palmė

Ž	I	L	V	I	T	I	S	O	K
K	A	Ž	U	O	L	A	S	L	O
A	A	T	U	O	S	I	S	I	K
P	U	Š	I	S	O	P	U	E	O
U	L	O	T	O	S	A	S	P	S
E	K	A	K	A	C	I	J	A	O
G	L	U	O	S	N	I	S	E	P
L	E	G	U	O	B	A	U	O	A
E	V	B	E	R	Ž	A	S	U	L
R	A	O	B	E	L	I	S	E	M
U	S	E	D	R	E	B	U	L	E

II. MES PASTATĖM NAMĄ!

Šie penki darbininkai pastatė namą.

Ar gali atspėti, ką kiekvienas jų sako?

Architektas

Mūrininkas

Elektrotechnikas

Vandentiekio darbininkas

Dažytojas

“Aš įvedžiau visus elektros laidus.”

“Aš gražiai išdažiau namą iš lauko ir iš vidaus.”

“Aš sienoms plytas lygiai sustačiau.”

“Aš prijungiau vandens vamzdžius.”

“Aš sugalvojau, kaip namas turi atrodyti ir nubrėžiau planus.”

III. KUR DĖTI DAIKTUS?

Elenutė nori padėti mamytei sudėti šiuos daiktus į vietas.

Ar žinai, kur juos reikia padėti?

Į RŪBŲ SPINTĄ

Į KNYGŲ LENTYNĄ

Į VIRTUVĖS SPINTOS STALČIŲ

ANT RAŠOMOJO STALO

buteliukas rašalo - švarkas - grūstukas - sietelis -

kaklaraištis - rašymo popierius - samtis - kočėlas

- pasakų knyga - plunksna

IV. VYRESNIEMS VAIKAMS

Šiame kvadrato surašyti keturi laukinių žvėrių vardai, bet visos raidės sumaišytos. Pradėk kairėj pusėj ir, parinkdamas po vieną raidę į dešinę, surask visas raides.

S I B R A A
L T U R N S
T I I R A S
Z E G T A S

V. MİSLĖS

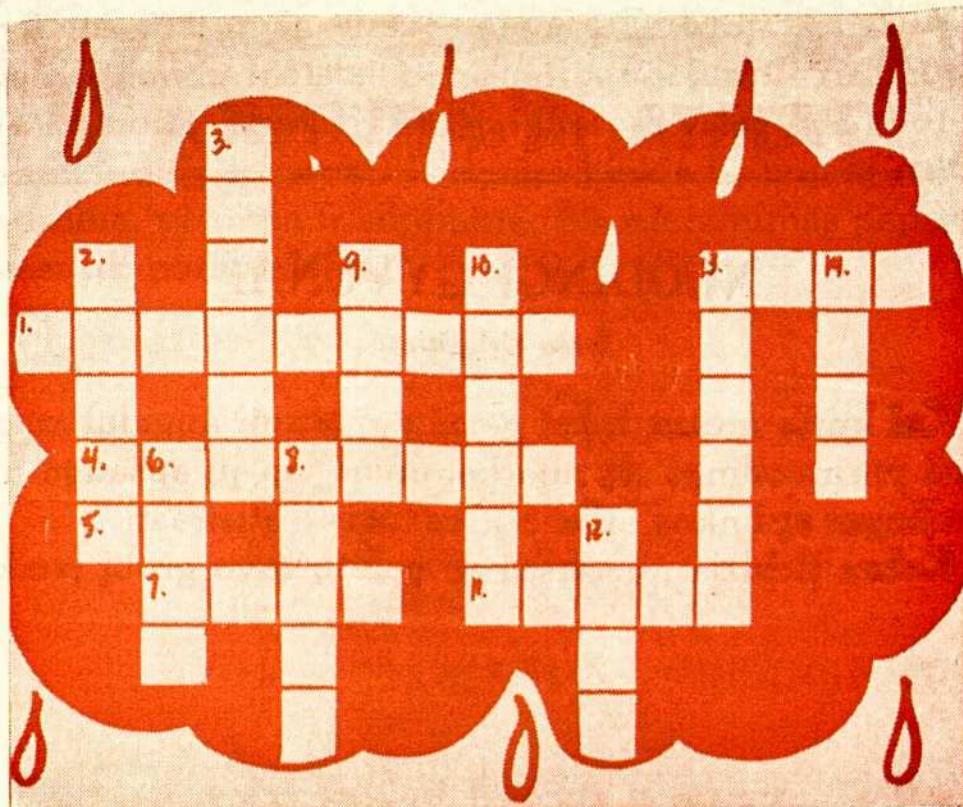
1. Geltonas vyrelis, žalia barzdelė.	romka
2. Žalia kojytė, raudona galvytė.	mežgėuo
3. Turi kepurę, bet pats be galvos;
Turi vieną koją, bet be bato ant jos.	bysarg
4. Vėjas pučia, pati juda, vaikai linguoja.	solibe
5. Melsvas kiaušinėlis, kaulinis pilvukas.	lyvas
6. Apskritas kaip kubiliukas,
uodegoj — šakaliukas.	bolysuo

IRUTĖ IR KESTUTIS

D. BASTYS

LAPKRIČIO KRYŽIAŽODIS

Skersai:

1. Šis mėnuo
4. Užsimauti batus.
5. Žodelis, kuris reiškia "kartu".
7. Mažas daiktas, kuriuo užsegame drabužius.
11. Maistas, kurį pelytės labai mėgsta.
13. Jis kalba, arba jis

Išilgai:

2. Kojos apačia.
3. Ten, kur daug medžių auga.
6. Kai padaliname daiktą į dvi vienodus dalis, viena jų yra
8. Ne trumpai, bet
9. Ji p... a pieną į puoduką.
10. Vanduo iš debesų.
12. Ne toli,
13. Lietsargis arba
14. Vieta banke, ar kur kitur, kur pinigai laikomi.

(Atsakymai psl. 22.)

NUODINGI GYVŪNAI

Irena Grigaitienė

Kai kurie mums labai gerai pažįstami augalai ar gyvuliai yra nuodingi. Jų nuodingumas yra jų apsauga nuo pavojingos aplinkos arba būdas maisto susirasti.

Kobra įleidžia nuodus, kad galėtų savo grobį įveikti.

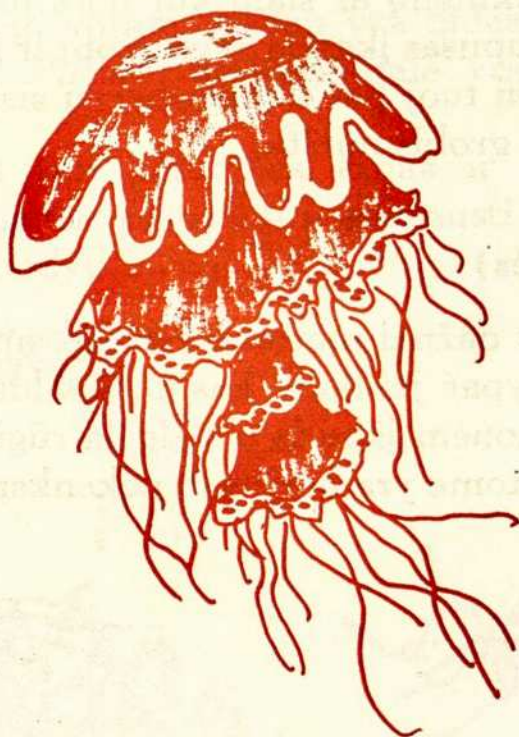

Bitės įgelia, norėdamos apsisaugoti.

Šeškas išpurškia labai smirdantį kvapą. Jeigu purškimas patenka į akis, laikinai apakina. Tuo tarpu pats šeškas pabėga.

(Medūzos)

Medūzos randasi šiltuose vandenynuose. Jos yra ružavai baltos spalvos. Plaukioja vandenynuose ir tik pats paviršius matomas virš vandens. Didžioji jos dalis, su kuria ji gaudo maistą, būna po vandeniu. Prisilietusios prie ko nors, jos išleidžia erzinantį skystį. Oda tuoj pat paraudonuoja ir peršti. Didesnis kiekis tų nuodų sukelia piktinimą, vėmimą ir silpnumą. Šis suerzinimas paprastai tęsiasi tik porą valandų.

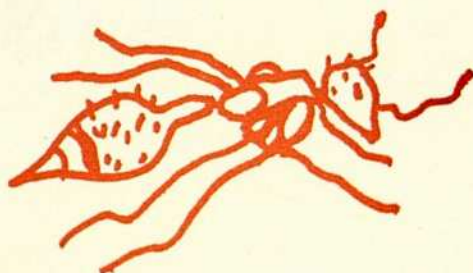
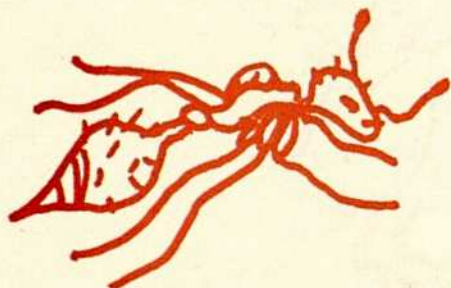
(Oktupusai)

Pajūriuose galima rasti oktupusų arba aštuonkojų. Jie savo aštuoniom kojom apsisuka aplink žmogaus ranką ar koją. Pajudinus jų kojas, jos lengvai atsipalaiduoja, nieko kenksmingo nepadarę. Oktupusų yra daug rūšių ir

daugumas jų nėra kenksmingi. Yra viena rūšis, kuri pagavus grobį tuoj pat apkabina ir įleidžia nuodus. Šie nuodai tuoj pat suparaližuoja vėžius ar kitus kriauklinius gyvūnus. Žmonėm šis įkandimas nėra kenksmingas, jis tik laikinai apmarina įkastą vietą. Tačiau yra vienos rūšies oktopusas, kuris yra ypatingai nuodingas. Jis gyvena Australijos pajūriuose. Kai kurių mokslininkų jis yra skaitomas nuodingiausias iš visų nuodingųjų gyvūnų. Jis yra ryškiai mėlynos spalvos ir lengvai pastebimas. Jis yra gan mažas — tik poros centimetrų didumo. Dienos metu jis ilsisi tarp akmenų ar šiaip kur nors jūros dugno plyšiuose. Šis oktopusas įkanda savo grobį ir į žaizdą įleidžia nuodus. Nuodai tuoj pat kenkia nervų sistemai ir užima kvapą. Dažnai grobis miršta.

(Skruzdėlės)

Skruzdėlės dažnai matome žemėje, ant šaligatvių ar net namuose, ypač jei būna kas nors saldaus nukritę ant grindų. Jos žmonėm įkanda ir įleidžia rūgštį. Skruzdėlės, kurias mes matome yra mažos ir nekenksmingos. Tačiau

Brazilijos džiunglėse yra skruzdėlių, kurios yra virš vieno centimetro ilgumo. Paprastai jos gaudo vorus ar vabzdžius ir jais minta. Tačiau jos mėgsta įkasti ir žmones. Manoma, kad nuo keturių šių skruzdėlių įkandimų žmogus miršta.

Taip pat yra raudonų skruzdėlių. Šios buvo atsitiktinai atvežtos į pietines Amerikos valstijas iš Pietų Amerikos. Raudonos skruzdėlės labai skaudžiai įkanda. Sakoma, kad jų įkandimas jaučiasi lyg badymas karštom adatom. Įkastoje vietoje tuoj iškyla pūslė, kuri vėliau labai niežti. Ypatingas pavojus yra žmonėms, kurie yra alergiški šių skruzdėlių nuodam.

(Skorpionai)

Skorpionai gyvena karštuose ir sausuose klimatuose. Jie yra giminingi vorams, tačiau yra didesni ir turi ilgą, siaurą uodegą. Pačiam uodegos gale yra jų nuodai ir gylys.

Skorpionai turi aštuonias kojas ir porą žnyplių. Žnyplės naudojamos pagriebti ir suspausti grobį, o gylys — įgelti ir apnuodyti.

Ne visi skorpionai yra nuodingi žmonėms. Nenuodingų skorpionų įkandimas sukelia tik tai sutinimą. Tačiau yra skorpionų rūšis, kuri yra labai nuodinga žmonėms. Po jų įkandimo dažnai žmogus miršta.

Pamačius skorpioną, svarbu jo neliesti. Paliestas skorpionas bandys įgelti. Atradus skorpioną ant savo rūbų reikia jį tikrai nukratyti. Žmonės gyvenantys kraštuose klimatuose, kur yra skorpionų turi labai atsargiai imti savo rūbus ir prieš rengiantis gerai iškratyti, kad nebūtų įlindęs skorpionas.

LAPKRIČIO KRYŽIAŽODŽIO ATSAKYMAI: Skersai — 1. lapkritis, 4. apsiauti, 5. su, 7. saga, 11. sūris, 13. sako. Išilgai — 2. padas, 3. miškas, 6. pusė, 8. ilgai, 9. pila, 10. lietus, 12. arti, 13. skėtis, 14. kasa.

paruošė Audronė Garbenytė

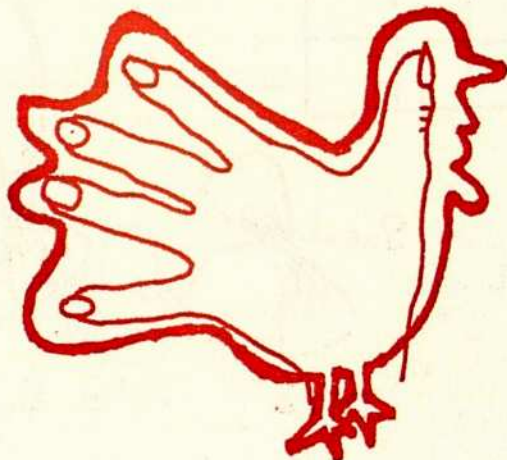
KALAKUTAS

Ko reikia:

1. kieto popieriaus
2. pieštuko
3. žirklių
4. pastelių arba tempera dažų ir teptuko

Kaip padaryti:

1. Uždėk ranką su ištiestu nykščiu ir praskėstais pirščiukais ant popieriaus.
2. Pieštuku apipiešk ranką.
3. Naudojant rankos bendrą formą, nupiešk kalakuto galvą ir kojas.
4. Iškirpk ir nuspalvink jį.

VAINIKAS

Ko reikia:

1. dratinio pakabo
2. vieno pakelio "tissue" arba "crepe" popieriaus
3. stiklinių ornamentų ir didesnio raikščio

Kaip padaryti:

1. Išlenk pakabą rutulio formoje.
2. Neatvyniok popieriaus pakelio bet kirpk skersai jo kas 6 colius kaip parodyta.
3. Paskui juos kirpk į 3" ilgius. Gausi 6"x3" keturkampius. (Fig. 1)
4. Laikant keturkampiuoką tarp pirštų, susuk vieną sykį viduryje. (Fig. 2) Laikyk tą suktuką iš apačios drato. (Fig. 3A)
5. Galiuką #2 perkeisk su #1, kaip parodyta. (Fig. 3B)
6. Nustumk tą popieriuką iki pat pakabo "kaklo" ir tęsk toliau "rišti" popieriukus aplink pakabą.
7. Baigus, prikabink raikštį prie pakabo viršaus ("kaklo") ir pri-rišk keletą ornamentų prie vainiko.

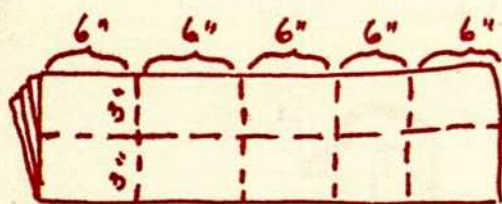

Fig. 1

Fig. 2

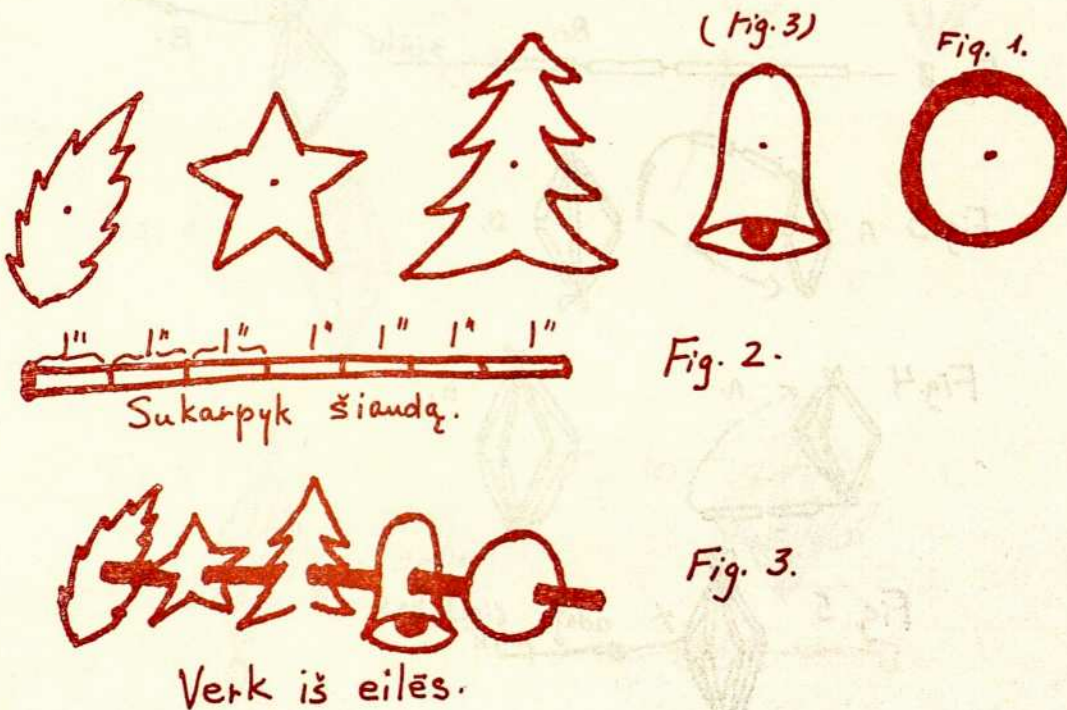
GRANDINĖLĖ

Ko reikia:

1. spalvoto popieriaus arba folijos (aluminum foil)
2. popierinių šiaudukų (craftstraws)
3. žirklių
4. ilgo siūlo ir adatos

Kaip padaryti:

1. Išpiešk daug lapelių, žvaigždučių, eglučių, varpelių, ir rutuliukų. (Fig. 1)
2. Išsikirpk juos.
3. Sukarpyk šiaudukus vieno colio ilgio. (Fig. 2)
4. Įvėrus siūlą per adatos akutę ir surišus mazgiuką gale, pradėk mauti iš eilės po vieną lapelį, šiauduką, žvaigždutę, šiauduką, eglutę ir t.t. (Fig. 3)

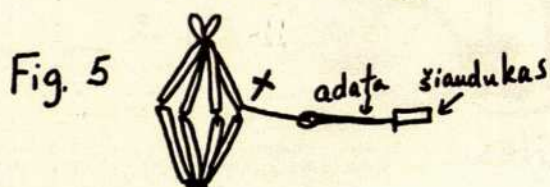
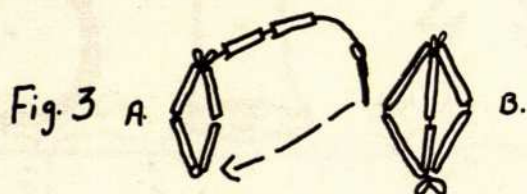
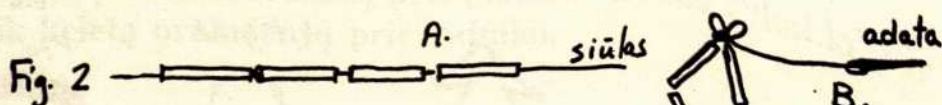
LIETUVIŠKI ORNAMENTAI

Ko reikia:

1. baltų šiaudukų (craftstraws)
2. siūlo ir ilgos adatos
3. žirklių

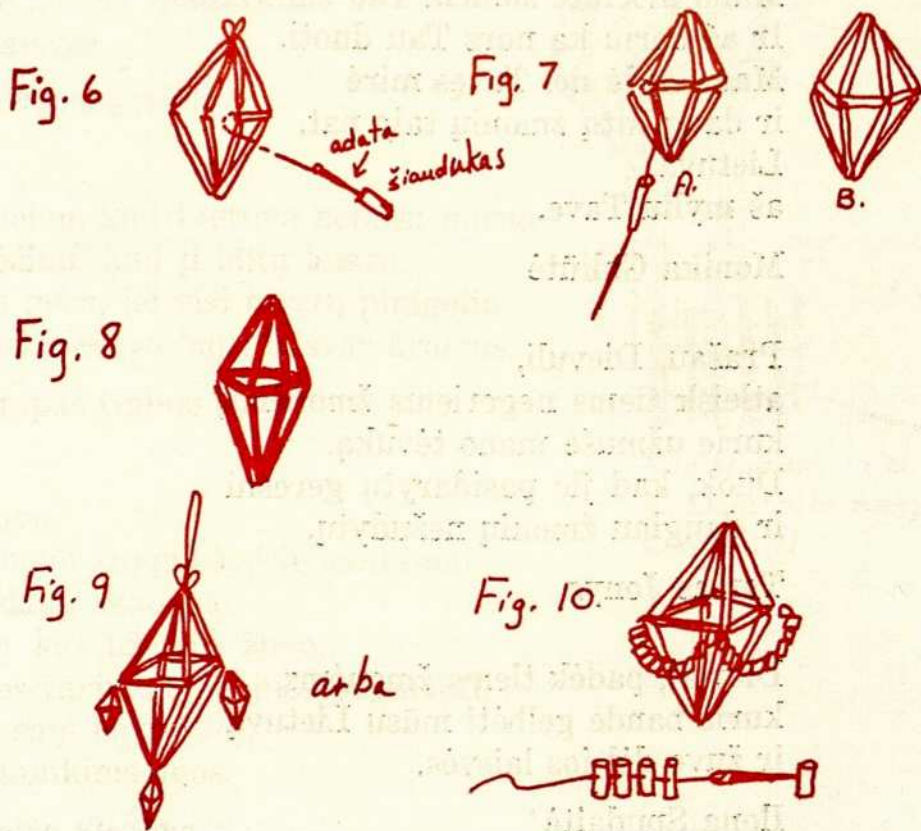
Kaip padaryti:

1. Sukarpyk 8 to pačio ilgio šiaudukus (apie 3 inčų ilgio) ir 4 to pačio ilgio šiaudukus (apie $1\frac{3}{4}$ " ilgio). (Fig. 1 — A,B)
2. Suverk keturis ilgesnius šiaudukus ant siūlo ir surišk viršuje. Atrodys kaip deimantas. (Fig. 2 — A,B)
3. Suverk dar du 3" šiaudukus ir surišk apačioje. (Fig. 3)
4. Pakartok taip pat su likusiais dviem 3" šiaudukais ir surišk viršuje. (Fig. 4)
5. Sugrįžk atgal per paskutinį mautą šiauduką, kad siūlas atsidurtų viduryje. (Fig. 5)

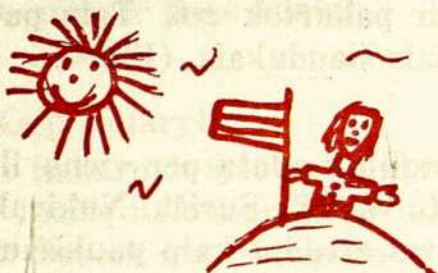
6. Užmauk pirmą $1\frac{3}{4}$ " šiauduką ant siūlo ir sujunk sekancias ilgesnių (Fig. 6) šiaudukų dvejukes centre. Apvyniok siūlą vieną sykį apie tą centrą.
7. Paimk antrą trumpesnę šiauduką ir pakartok #6. Taip pat daryk su likusiais dviem trumpesniais šiaudukais. (Fig. 7)
8. Užbaigus sujungimus viduryje, perstumk adatą per vieną ilgesnį (3") šiauduką, kad siūlas išlįstų viršuje. Surišk. Nukirpk atlikusį siūlo galą. Dabar ornamentas atrodys kaip paukščiuko narvelis. (Fig. 8)

Gali tą ornamentą toliau pagražinti, pridedant dar keturis bet mažesnius ornamentukus ir pakabinant juos prie kiekvieno kampo. (Fig. 9) Arba gali suvert trumpus ($\frac{1}{2}$ " ilgio) šiaudukus girlandos formoje ant didžiojo ornamento. (Fig. 10)

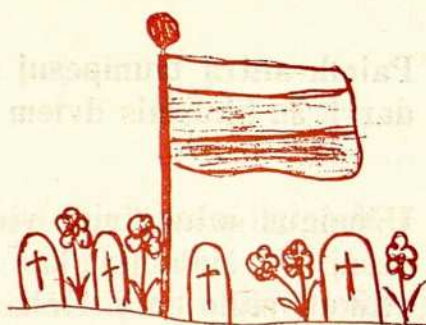

MŪSŲ MALDOS UŽ LIETUVĄ

Toronto Maironio mokyklos 4-to skyriaus mokiniai

*Diana Klainaitytė, 6 m.
K. Donelaičio mokykla
Chicago, IL*

*Gilius Kisielius, 7 m.
K. Donelaičio mokykla
Chicago, IL*

Lietuva!
Dievulis Tave tegul saugo.
Mano močiutė siunčia Tau siuntinius.
Ir aš noriu ką nors Tau duoti.
Mano dėdė dėl Tavęs mirė
ir daug kitų žmonių taip pat.
Lietuva,
aš myliu Tave.

Monika Galiūtė

Prašau, Dievuli,
atleisk tiems negeriams žmonėms,
kurie užmušė mano tėvuką.
Duok, kad jie pasidarytų geresni
ir daugiau žmonių nežudytų.

Tomas Jonys

Dievuli, padėk tiems žmonėms,
kurie bandė gelbėti mūsų Lietuvą
ir žuvo dėl jos laisvės.

Ilona Spudaitė

Dievuli, atleisk mano dėdei visas kaltes.
Jis žuvo, nes norėjo gelbėti Lietuvą
ir visus lietuvius.
Padaryk, kad jis nueitų į dangų.

Jonas Lelis

Dieve, padėk visiems, kurie serga Lietuvoje,
padėk tiems, kurie neturi namų,
neturi drabužių,
o svarbiausia tiems, kurie neturi Tavęs.
Leisk visiems vėl būti laisviems!

Kristina Valevičiūtė

Dieve,
padėk tiems žmonėms Lietuvoje,
kurie kenčia ir vargsta
dėl laisvės.

Vida Dirmantaitė

Norėčiau, kad Lietuva nebūtų mirus.
Norėčiau, kad ji būtų laisva.
Būtų gera, jei visi turėtų pinigėlių
ir kad Lietuva būtų laisvas kraštas.

Kristopas Galius

Lietuva.
Ten buvo knygnešiai ir kankiniai.
Ten daug skausmo.
Daug kas už mus žuvo,
ir mes turime apie juos pagalvoti.
Kai esam bažnyčioj,
prisiminkime juos.

Mykolas Slapšys

*Rita Stukaitė, 12 m.
K. Donelaičio mokykla
Chicago, IL*

JUOZUKO PLAUKAI

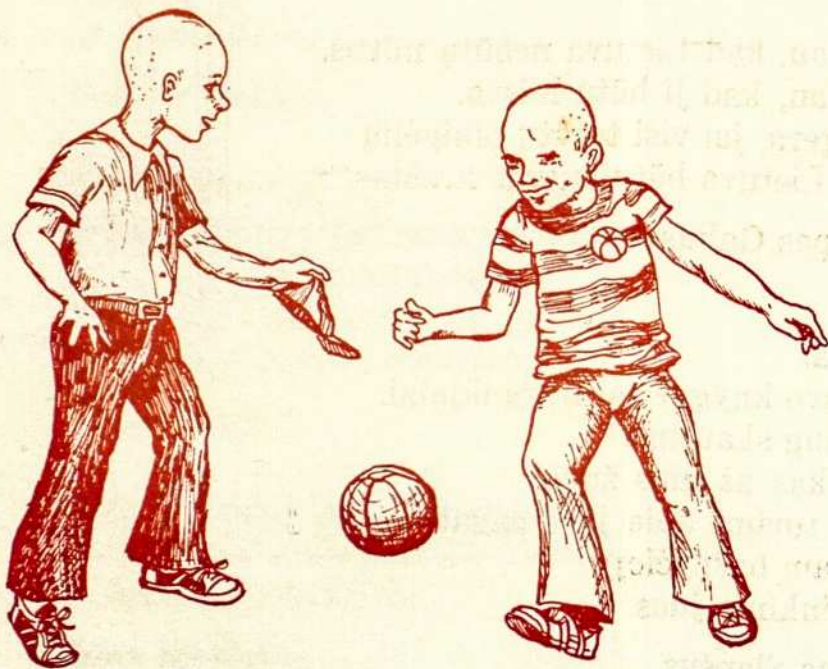
Nida Pemkutė

Mažas berniukas, vardu Juozukas, turėjo ilgus plaukus. Jis vaikštinėjo aplink ir ilgai galvojo ar nusikirpti plaukus. Pagaliau apsisprendė ir nuėjo pas kirpėją. Prašė, kad patrumpintų jam plaukus.

Kirpėjas trumpino ir trumpino. Kai jis pabaigė kirpti, Juozukas buvo be plaukų. Jis pasižiūrėjo į veidrodį ir išsigando. Bėgo greitai namo ir pradėjo verkti.

Kitą dieną Juozukas nuėjo į mokyklą ir neištarė nei žodelio. Jis nusiėmė pirma savo palatą ir ilgai delėsė, kol nusiėmė kepurę. Mokiniai, pamatę plika galva Juozuką, pradėjo garsiai juoktis. Juozukui pasidarė labai graudu ir pravirko. Prie jo priėjo kitas be plaukų berniukas Algis ir pradėjo jį kalbinti — kviesti žaisti.

“Aš irgi neturiu plaukų” — sakė Algis. “Neverk, eime geriau pabėgioti”. Būkime draugai. Priprasi būti be plaukų ir bus gerai. Jiedu linksmai spardė futbolą ir abu buvo linksmi.

ar žinai?

RAMUNĖLĖS

Vida Balsevičiūtė, 14 m.

Ottawa, Ontario, Canada

Prieš kelis metus, pavasarį, Hamiltono mergaičių choras "Aidas" buvo atvykęs koncertui į Ottawą. Viena iš to choro dalyvių, ruošėsi rudenį atvažiuoti į Ottawą studijuoti. Tai buvo Rūta Šulytė. Ji savo norą ištesėjo. Atvykus įsijungė į jaunimo veiklą ir netrukus sudarė mergaičių chorelį. Antraisiais chorelio veiklos metais buvo pasirinktas vardas RAMUNĖLĖS. Chorelį sudaro septynios mergaitės 9-15 metų amžiaus. Jos visos lanko Ottawos šeštadieninę Dr. Vinco Kudirkos vardo mokyklą.

Apčioje: Julija Mitalaitė ir Vida Balsevičiūtė. II eilėje: Lina Radžiūtė, vadovė — Rūta Šulytė. III eilėje — Rasa Jurkutė, Eglė Procutaitė, Rima Radžiūtė.

Pirmaisiais metais RAMUNĖLĖS pasirodė Ottawos lietuvių bendruomenei įvairiomis progomis. Antraisiais metais jau išdrįso dalyvauti Pasaulio Lietuvių Dienų (Toronte) Dainų Šventėje. Toji šventė mums padarė nepaprastą įspūdį, kurio mes neužmiršime. Mes gavome uniformą: marškinukus su užrašu "Ramunėlės". Į Torontą nuvykome šventės išvakarėse. Šeštadienį, didžiulėje "Maple Leaf Gardens" salėje, turėjome tris valandas repetuoti. Vakare dalyvavome Royal York viešbuty parengime, kur lietuviai užėmė visą tretįjį aukštą. Ten vyko šokiai, užkandžiavome ir buvo apstu vietos pabendrauti.

Sekmadienį įvyko tas didysis KONCERTAS. Dainininkų buvo virš dviejų tūkstančių, o didžiulė salė — pilna žiūrovų. Visa programa užtruko penkias valandas. Mes labai ištroškome. Gauti atsigerti buvo neįmanoma. Buvo tvanku. Mūsų vadovė, žinodama mūsų troškulį, kažkaip ir iš kažkur parūpino mums gerti. Į namus grįžome labai patenkintos, kupinos gerų prisiminimų.

Šiais trečiaisiais mūsų veiklos metais koncertavome suruoštame vietos Apylinkės valdybos Vasario 16 d. minėjime, kuris įvyko Victoria Museum salėje. Mes visos dėvėjome tautinius drabužius. Buvo daug svečių.

Paskutinyasis mūsų koncertas įvyko Montrealy. Mus pakvietė Žvejotojų-Medžiotųjų klubas "Nida" koncertui sezono uždarymo proga. Ten nuvykome su tėvais ir artimaisiais. Mūsų atlikta programa atrodo visiems patiko. Mes visos gavome asmenines dovanėles. Dabar toliau dirbame, norėdamos gražiau pasirodyti.

